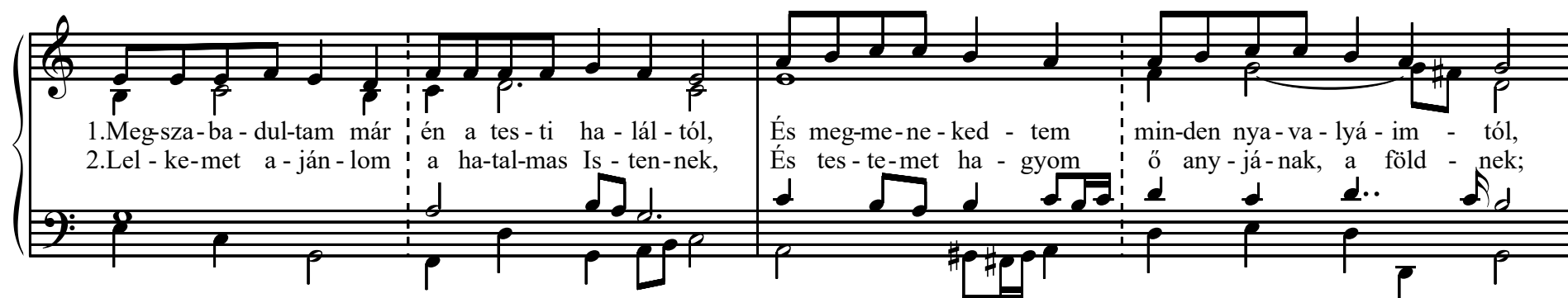
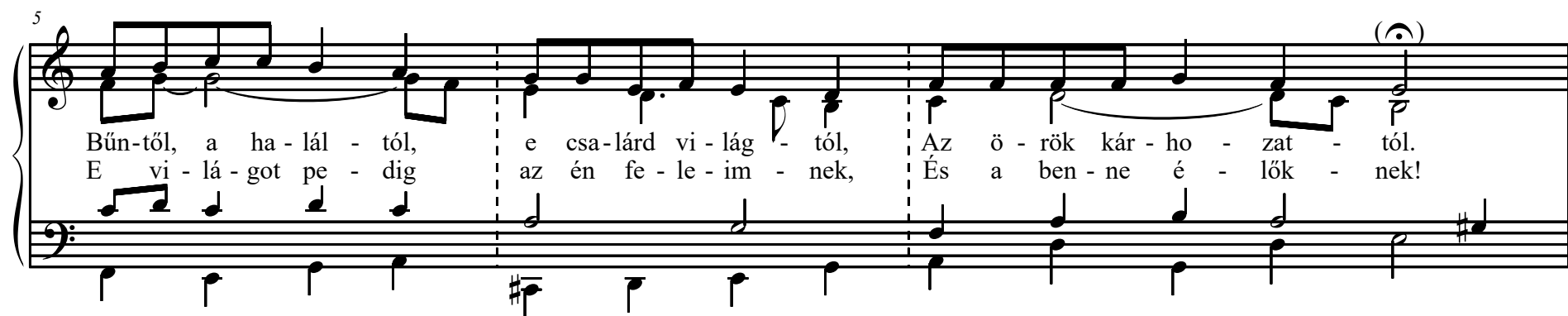

607. Megszabadultam már én a testi haláltól

Vad Péter Zsigmond

1. Meg-sza-ba-dul-tam már én a tes-ti ha-lál-tól, És meg-me-ne-ke-d-tem min-den nya-va-lyá-im-tól,
2. Lel-ke-met a-ján-lom a ha-tal-mas Is-ten-nek, És tes-te-met ha-gyom ő any-já-nak, a föld-nek;

5
Bűn-től, a ha-lál-tól, e csa-lárd vi-lág-tól, Az ö-rök kár-ho-zat-tól.
E vi-lá-got pe-dig az én fe-le-im-nek, És a ben-ne é-lők-nek!

3. A testi halálból megyek örök életre, És megmondhatatlan öröme, dicsőségre,
Mit Krisztus vérevel azoknak megszerzett, Akik bíznak őbenne.

4. Nincsen már hatalma énrajtam az ördögnek, E csalárd világnak, sem a kegyetlen bűnnek,
Mert Krisztus elrontá hatalmát ezeknek Kiontott szent vérével.

5. Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, Az ő szent Fiának kedvében, kegyelmében:
Részessé tett engem minden örökében, Az örök dicsőségben.

6. Dicsőség tenéked, örök Atya Úr Isten, És tisztesség néked, megváltó Fiú Isten:
Teljes Szentháromság egy bizony Istenség Az örök dicsőségben!